

19. ZAKRES ROBÓT BUDOWLANYCH REMONTOWYCH I RENOWACYJNYCH, ROZWIĄZANIA BUDOWLANO-MATERIAŁOWE – BUDYNEK GOSPODARCZY NIEMIECKI

19.1. BADANIA ARCHEOLOGICZNE

W latach 2005-2008 na części terenu inwestycji przeprowadzono archeologiczne badania wykopaliskowe (głównie sondażowe), które potwierdziły występowanie w tym miejscu licznych zabytków archeologicznych ruchomych, pozostałości umocnień drewniano-ziemnych datowanych na X w. oraz reliktów zabudowy.

W piśmie podkarpackiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, znak sprawy AZP-I.5183.48.2024.MP, z dnia 07.05.2024 Inwestor otrzymał informację, iż w miejscu planowanej zabudowy oraz przyłączy należy wykonać ratownicze badania archeologiczne w zakresie w jakim teren stanowiska zostanie wykorzystany pod planowaną zabudowę oraz uzyskać pozwolenie Podkarpackiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na ich przeprowadzenie.

Mając powyższe na uwadze, przed przystąpieniem do wykonywania prac fundamentowych należy, pod całą powierzchnią projektowanego budynku, przeprowadzić, zgodnie ze Standardami Prowadzenia Badań Archeologicznych – Badania Inwazyjne Lądowe, ratownicze badania archeologiczne.

Wg informacji udzielonych przez Inwestora w miejscu lokalizacji przedmiotowego budynku nie były przeprowadzone badania archeologiczne.

19.2. FUNDAMENTOWANIE

Teren przedmiotowej inwestycji podlega ratowniczej interwencji archeologicznej, na etapie projektowym nie jest możliwe pełne rozpoznanie lokalizacji elementów zabytkowych znajdujących się w gruncie oraz określenie głębokości ich zalegania, z tego powodu na etapie wykonawczym po przeprowadzeniu badań archeologicznych należy adoptować zaprojektowane fundamenty do warunków istniejących, uwzględniając lokalizację obiektów zabytkowych i ich kolizję z zaprojektowanymi fundamentami wraz z uwzględnieniem warunków gruntowych możliwego posadowienia.

W związku z czym podstawowe rozwiązanie posadowienia budynku projektuje się jako bezpośrednie na stopach fundamentowych grubości 35cm z oparciem na gruncie

rodzimy, alternatywnym sposobem posadowienia jest posadowienie pośrednie na palach fundamentowych w przypadku braku możliwości wykonania pewnego posadowienia bezpośredniego.

Budynek o konstrukcji drewnianej z dachem dwuspadowym pokrytym blachą na rąbek.

Materiały konstrukcyjne budynku:

- Beton – C20/25
- Stal zbrojeniowa – B500B
- Drewno – C24
- Elementy murowe – cegła pełna
- Zaprawa murarska – M5

Zbrojenie – wg. rysunku konstrukcyjnego fundamentów

Pionowe powierzchnie betonowe należy zabezpieczyć przez dwukrotne malowanie preparatami ochrony betonu (np. ABIZOL P+R, DYSPERBIT). Izolacja pozioma pod ławy i stopy fundamentowe – papa termozgrzewalna. Poziome izolacje przeciwwilgociowe pod ściany murowane należy wykonać z papy termozgrzewalnej lub izolacji PCV.

Uwaga! Przed wytyczeniem płyty fundamentowej należy wykonać szablon z zachowanych belek podwalinowych oraz adaptować wymiary żelbetowej płyty do rzeczywistych wymiarów ścian zewnętrznych budynku. Krawędzie płyty fundamentowej nie mogą wykraczać poza zewnętrzny obrys nowych podwalin.

Do celów kosztorysowych zakłada się, że wykopy ręczne do poziomu posadowienia zostaną wykonane podczas prac archeologicznych. Ziemia z wykopów zostanie wykorzystana do ukształtowania terenu inwestycji.

19.3. PODMURÓWKA

Ściany fundamentowe (podmurówka) wykonane z cegły pełnej, palonej (100% nowego materiału), z otworami wentylacyjnymi (luki po wyjętej jednej cegle na sztorc jeden otwór na pomieszczenie).

Podmurówka z cegieł pełnych ułożonych na trzech warstwach w tradycyjnym układzie: dwie warstwy na płask (poprzecznie do dłuższej osi podmurówki), trzecia na sztorc.

Cegły po ułożeniu należy dobrze odczyścić i zaspoinować.

Otwory wentylacyjne należy zabezpieczyć metalową siatką malowaną proszkowo.

Uwaga! Przed rozpoczęciem prac murowych należy odtworzyć szablon z zachowanych podwalin celem pobrania ich dokładnych wymiarów. Po dokonaniu pomiarów należy położyć pierwszą warstwę podmurówki z cegieł tak aby oś podmurówki znajdowała się w osi mającej na niej leżeć podwaliny oraz w osi mających stać na niej ścian rekonstruowanego budynku.

19.4. PODWALINY

Fot. Podwaliny w czasie rozbiórki, 2006 r. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.

Fot. Podwaliny w czasie rozbiórki, 2006 r. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.

Belki podwalinowe z drewna twardego (podwalina dębowa, klasa I, 100% nowego materiału), impregnowane przeciwwilgociowo.

Podwalina dębowa wys. 15, szer. 15 cm, - 100% nowego materiału, impregnowane przeciwwilgociowo i przeciwogniowo. Pod belkami na koronie ściany fundamentowej (podmurówki) położyć izolację przeciwwilgociową z papy, połączoną z izolacją pionową podmurówki i izolacją ułożoną na płycie fundamentowej.

Poszczególne elementy łączyć ze sobą na tradycyjne zamki ciesielskie.

Uwaga!!! Dębowe belki podwalinowe pod ścianami zewnętrznymi i wewnętrznymi przeznaczone są w 100% do wymiany.

Ze względu na brak dostępu nie udało się stwierdzić ich rzeczywistych przekrojów na całej ich długości, dlatego przed wykonaniem belek podwalinowych należy na całej długości dokonać pobrać rzeczywiste ich wymiary z zachowanych belek z rozbiórki.

Powierzchnie zewnętrzne podwalin, narażone na bezpośrednie działanie opadów atmosferycznych należy zabezpieczyć wielofunkcyjnym impregnatem do drewna chroniącym przed korozją biologiczną, przeznaczonym do stosowania na zewnątrz.

Pozostałe powierzchnie podwalin nie narażonych na bezpośrednie działanie opadów atmosferycznych należy zabezpieczyć wielofunkcyjnym impregnatem do drewna chroniącym przed korozją biologiczną, który zabezpiecza powierzchnię przed szkodliwym działaniem ognia, grzybów domowych i pleśniowych oraz owadów odpowiadającym klasie preparatu Fobos M-4 (zużycie i aplikacja impregnatu wg instrukcji producenta).

Powierzchnię zewnętrzną belek podwalinowych należy zabezpieczyć atestowanym środkiem ogniochronnym zabezpieczającym powierzchnię do stopnia materiału nie rozprzestrzeniającego ognia np. preparatem FOBOS Z-LAK lub równoważnym, przeznaczonym do stosowania w warunkach zewnętrznych.

19.5. ŚCIANY ZEWNĘTRZNE

Ściany budynku drewniane, sosnowe – konstrukcja mieszana - zrębowa i sumikowo-łątkowa. Ściany z połowizn (plennic), bierwion i brusów sosnowych o grubości 8 cm. Obramienia otworów wejściowych i skrzydła drzwiowe z drewna sosnowego.

Fot. Elewacja frontowa przed rozbiórką. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.

Fot. Elewacja frontowa i boczna przed rozbiórką. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.

Fot. Elewacja frontowa i boczna przed rozbiórką. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.

Fot. Elewacja frontowa w czasie rozbiórki, 2006 r. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.

Fot. Elewacja boczna w czasie rozbiórki, 2006 r. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.

Należy przyjąć możliwość wykorzystania do ponownego wbudowania zachowanych z rozebranego budynku elementów ścian na poziomie 40%.

Elementy drewniane przeznaczone do ponownego wbudowania należy gruntownie odczyścić.

W przypadku potrzeby odtworzenia zniszczonych elementów należy wykonać belki na wzór oryginalny z zastosowaniem, w charakterze szablonów, starych elementów, z uwagi na zły stan techniczny nie zakwalifikowanych do powtórnego wbudowania.

Wszędzie, gdzie to możliwe należy ubytki w brusach uzupełnić poprzez flekowanie – nowe fleki należy dostosować do starego materiału pod względem wielkości (szerokości) przebiegu słoików, należy zastosować łączenie na tyble drewniane. W przypadku stwierdzenia większych uszkodzeń elementów ścian należy uzupełnić ubytki brusami sosnowymi.

Drewniana podbitka z desek o grubości 2,5 cm przeznaczona jest do wymiany w 100%.

Deskowanie ściany szczytowej składziku pionowe bez olistowania (deski na styk) z desek o grubości 2,5 cm przeznaczone do wymiany w 100%.

Deskową podbitkę i ściany szczytowe składziku należy zaimpregnować i pozostawić bez malowania.

Drewnianą podbitkę (sosnową), oraz deskowanie ścian szczytowych, przed zamocowaniem należy zabezpieczyć dwustronnie bezbarwnym impregnatem, używanym również do zabezpieczenia ścian zewnętrznych budynku.

Powierzchnię ścian należy zostawić bez malowania.

Powierzchnie zewnętrzne ścian, narażone na bezpośrednie działanie opadów atmosferycznych należy zabezpieczyć wielofunkcyjnym biochronnym, neutralizującym grzyby i owady oraz chroniącym przed korozją biologiczną impregnatem do drewna, przeznaczonym do stosowania na zewnątrz.

Pozostałe powierzchnie ścian nie narażone na bezpośrednie działanie opadów atmosferycznych należy zabezpieczyć wielofunkcyjnym impregnatem do drewna chroniącym przed korozją biologiczną, który zabezpiecza powierzchnię przed szkodliwym działaniem grzybów domowych i pleśniowych, owadów oraz ognia, odpowiadającym klasie preparatu Fobos M-4 (zużycie i aplikacja impregnatu wg instrukcji producenta).

Powierzchnię zewnętrzną ścian należy następnie zabezpieczyć atestowanym środkiem ogniochronnym zabezpieczającym ją do stopnia materiału nie rozprzestrzeniającego ognia np. preparatem FOBOS Z-LAK lub równoważnym, przeznaczonym do stosowania w warunkach zewnętrznych.

Użyte preparaty nie powinny tworzyć powłoki ani zmieniać barwy drewna oraz uniemożliwiać procesów naturalnego starzenia się zabezpieczanego materiału oraz powinien co najmniej czterokrotnie zmniejszyć nasiąkliwość drewna oraz nie być podatnym na wymywanie.

19.6. ŚCIANY WEWNĘTRZNE

Ściany wewnętrzne drewniane o grubości 8 cm, z brusów, o konstrukcji zrębowej i sumitkowo-łątkowej, posadowione na podwalinie dębowej. Ściany wewnątrz stajni, obory i komory bielone wapnem.

Fot. Ściana wewnętrzna w czasie rozbiórki, 2006 r. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.

Fot. Ściana stajni. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.

Fot. Ściana obory w czasie rozbiórki, 2006 r. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.

Fot. Ściana komory w czasie rozbiórki, 2006 r. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.

Fot. Stryzek nad komorą. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.

Sufit należy pozostawić bez bielenia.

Należy przyjąć możliwość wykorzystania do ponownego wbudowania zachowanych z rozebranego budynku elementów ścian na poziomie 40%.

Elementy drewniane przeznaczone do ponownego wbudowania należy gruntownie odczyścić.

W przypadku potrzeby odtworzenia zniszczonych elementów należy wykonać belki na wzór oryginalny z zastosowaniem, w charakterze szablonów, starych elementów, z uwagi na zły stan techniczny nie zakwalifikowanych do powtórnej wbudowania.

Wszędzie, gdzie to możliwe należy ubytki w brusach uzupełnić poprzez flekowanie – nowe fleki należy dostosować do starego materiału pod względem wielkości (szerokości) przebiegu słoików, należy zastosować łączenie na tyble drewniane. W przypadku stwierdzenia większych uszkodzeń elementów ścian należy uzupełnić ubytki brusami sosnowymi.

Elementy drewniane ścian należy zabezpieczyć wielofunkcyjnym impregnatem do drewna chroniącym przed korozją biologiczną, który zabezpiecza powierzchnię przed szkodliwym działaniem grzybów domowych i pleśniowych, owadów oraz ognia, odpowiadającym klasie preparatu Fobos M-4 (zużycie i aplikacja impregnatu wg instrukcji producenta).

Następnie elementy drewniane ścian należy zabezpieczyć preparatem ogniochronnym.

Preparaty nie powinny tworzyć powłoki ani zmieniać barwy drewna oraz uniemożliwiać procesów naturalnego starzenia się zabezpieczanego materiału oraz powinien co najmniej czterokrotnie zmniejszyć nasiąkliwość drewna oraz nie być podatnym na wymywanie.

Następnie elementy drewniane ścian należy zabezpieczyć preparatem ogniochronnym.

19.7. STROPY

Strop belkowy z luźnymi deskami od góry.

Fot. Strop, widok od dołu. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.

Fot. Strop, widok z boku. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.

Wewnątrz wszystkich pomieszczeń nadsiębitka z desek oparta na poprzecznych belkach stropowych.

Deski powały ułożone luźno na belkach stropowych – zarówno na dolnym i na górnym poziomie; jedynie nisko założona powała nad komorą jest pełna i osadzona na trwale.

Wewnątrz wszystkich pomieszczeń podwójna powała oparta na poprzecznych belkach stropowych osadzonych na ostatnim wieńcu zrębu i na murłacie (wys. 20 cm, szer. 15 cm).

Belki stropowe o zróżnicowanych wymiarach – dolne w formie brusów (wys. 16,5 cm, szer. 10 cm), górne w formie belki (wys. 15 cm, szer. 13 cm)

Powała nie jest bielona.

Powała (nadsiębitka z desek) bez tynkowania.

Deski stropowe grubości 4 cm do wymiany w 100%

Belki stropowe do wymiany w 100%.

Rozstaw belek powinien być zgodny z dokumentacją inwentaryzacyjną i projektową - przypadku powtórznego wbudowania oryginalnych belek wieńcowych (oczepowych), na których opierały się belki stropu, należy wykorzystać istniejące gniazda i odpowiednio dopasować rozstaw osiowy belek.

Elementy drewniane przeznaczone do ponownego wbudowania należy gruntownie odczyścić.

W przypadku potrzeby odtworzenia zniszczonych elementów należy wykonać belki na wzór oryginalny z zastosowaniem, w charakterze szablonów, starych elementów, z uwagi na zły stan techniczny nie zakwalifikowanych do powtórznego wbudowania.

Powierzchnię sufitów oraz belek stropowych należy zabezpieczyć wielofunkcyjnym impregnatem do drewna chroniącym przed korozją biologiczną, który zabezpiecza powierzchnię przed szkodliwym działaniem grzybów domowych i pleśniowych, owadów oraz ognia (do stopnia NRO), odpowiadającym klasie preparatu Fobos M-4 (zużycie i aplikacja impregnatu wg instrukcji producenta).

Należy odtworzyć wszystkie pierwotne łączenia elementów oraz łączenia pozostałych elementów konstrukcyjnych budynku.

19.8. PODŁOGI DREWNIANE

Konstrukcja nośna podłogi – do wymiany w 100%.

Fot. Podłoga w stajni Fot. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.

Na betonowej płycie podłogowej należy ustawić słupki ceglane 25x25 cm. Słupki te należy od góry zabezpieczyć warstwą papy na lepiku.

Na tak przygotowanych słupkach ceglanych należy ułożyć, uprzednio zaimpregnowane, legary podłogowe (10 x 12 cm).

Deski podłogowe o grubości 4 cm do wymiany w 100%

Pod deskami na legarach należy ułożyć warstwę folii paroizolacyjnej.

Legary oraz deski podłogowe należy przed zamontowaniem zaimpregnować preparatem trójfunkcyjnym, odpowiadającym klasie preparatu Fobos M-4 (zużycie i aplikacja impregnatu wg instrukcji producenta) oraz impregnatem przeciwogniowym.

Uwaga!!! Między warstwą podłogi oraz warstwą dolną należy zapewnić przestrzeń służącą do wentylacji podłogi.

Legary oraz deski podłogowe należy przed zamontowaniem zaimpregnować preparatem wielofunkcyjnym impregnatem do drewna chroniącym przed korozją biologiczną, który

zabezpiecza powierzchnię przed szkodliwym działaniem grzybów domowych i pleśniowych, owadów oraz ognia (do stopnia NRO), odpowiadającym klasie preparatu Fobos M-4 (zużycie i aplikacja impregnatu wg instrukcji producenta). oraz impregnatem ogniochronnym zabezpieczającym ją do stopnia materiału nie rozprzestrzeniającego ognia np. preparatem FOBOS Z-LAK lub równoważnym, przeznaczonym do stosowania w warunkach wewnętrznych.

Użyte preparaty nie powinny tworzyć powłoki ani zmieniać barwy drewna oraz uniemożliwiać procesów naturalnego starzenia się zabezpieczanego materiału.

Uwaga!!! Między warstwą podłogi oraz płytą należy zapewnić przestrzeń służącą do wentylacji podłogi.

Na co najmniej 14 dni przed wykonaniem podłogi z naturalnych materiałów drzewnych (deski podłogowe) należy je złożyć w pomieszczeniu, w którym będą układane, w pozycji poziomej. Wilgotność desek z drewna iglastego przed ich układaniem powinna wynosić $9 \pm 2\%$. Nowe legary wykonać z tarcicy sosnowej (klasa I), krawędziowej (wierzchołkowej) - powinny być czterostronnie strugane, suszone komorowo, o wilgotności nie przekraczającej $9\% (+/-2\%)$.

Legary nie powinny czołami dotykać ścian zewnętrznych - należy pozostawić szczelinę ok. 2 - 3 cm. Podłoga z desek powinna być ułożona szczelnie, na styk. Przy układaniu należy zachować dylatację wielkości 10-15 mm pomiędzy układaną podłogą, a przegrodami.

19.9. DACH

Dach konstrukcji krokwiowej (krokwie wys. 12 cm, szer. 10 cm), z szerokim okapem na elewacji frontowej. Od północy trójspadowy, od południa dwuspadowy, z wysuniętym szerokim okapem na osi podłużnej, z trójkątnym szczytem, który dostawiony będzie do ściany budynku mieszkalnego.

Fot. Więźba dachowa w czasie rozbiórki, 2006 r. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.

Fot. Więźba dachowa w czasie rozbiórki, 2006 r. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.

Fot. Więźba dachowa w czasie rozbiórki, 2006 r. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.

Należy dokonać szczegółowego przeglądu zachowanych elementów drewnianych dla oceny ich stanu technicznego w celu wytypowania elementów nadających się do konserwacji i ponownego użytkowania. Elementy drewniane wykazujące zniszczenia i uszkodzenia (spowodowane przez wilgoć, zagrzybienie, destrukcyjne działanie owadów) w stopniu wykluczającym ich renowację i użycie do rekonstrukcji, należy wymienić na nowe. Nowe elementy więźby, stanowiące niezbędne uzupełnienia oryginalnej substancji, powinny być wykonane z drewna iglastego. Przekroje nowych elementów powinny być zgodne z elementami istniejącej więźby obiektu, stanowiącymi oryginalną substancję, przeznaczoną do wymiany. W związku z tym należy wykonać ich kopie, traktując stary element jako szablon, uwzględniając przy tym wymiary zawarte w dokumentacji projektowej. Wymiary w dokumentacji projektowej podano dla elementów obrobionych. W połączeniach ciesielskich stosować zamki, odpowiednio według istniejących elementów zabytkowej więźby. Pozostałe połączenia wykonać przy pomocy gwoździ i śrub. Wszystkie elementy więźby dachowej nie narażone na bezpośrednie działanie atmosferycznych należy zaimpregnować preparatem odpowiadającym klasie preparatu

Fobos M-4 (zużycie i aplikacja impregnatu wg instrukcji producenta) oraz impregnatem przeciwogniowym np. preparatem FOBOS Z-LAK lub równoważnym.

Należy w 100% wymienić element okapowe t.j. deskowania i deski czołowe.

Przy ponownym układaniu przygotowanych elementów stropów i więźby należy dopilnować prawidłowego wykonania oparcia drewnianych belek konstrukcyjnych na ścianach – ściśle wg. rysunków projektu i zapisów inwentaryzacyjnych. Wszelkie zmiany należy konsultować z kierownikiem budowy i przedstawicielem inwestora.

Wszystkie krokwie dachowe do wymiany w 100% (drewno I klasy).

Istniejące pokrycie dachu do wymiany w 100%.

Okucia blacharskie do wymiany w 100%.

Przyjęto wykonanie pokrycia dachu blachą ocynkowaną na rąbek – 100% nowa.

Pod deskami (pełne deskowanie, II klasa bez wypadających sęków - 100% nowych) należy założyć warstwę folii wiatroizolacyjnej.

UWAGA!

Przekroje nowych elementów powinny być zgodne z elementami zachowanej więźby budynku, stanowiącymi oryginalną substancję, a nie przeznaczonymi do powtórnego wbudowania z powodu złego stanu technicznego (chyba że dokumentacja projektowa stanowi inaczej). W związku z tym należy wykonać ich kopie, traktując stary element jako szablon wykazując zgodność w zakresie rodzaju drewna, wymiarów, wielkości przekrojów. W połączeniach ciesielskich stosować zamki odpowiednio według istniejących elementów zabytkowej więźby.

19.10. STOLARKA DRZWIOWA

Do każdego pomieszczenia prowadzi odrębne wejście w elewacji podłużnej.

Fot. Drzwi do stajni. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.

Fot. Drzwi do komory, widok od zewnątrz. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.

Fot. Drzwi na piętro, widok od zewnątrz. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.

Do celów projektowych zakłada się, że 50% powierzchni stolarki drzwiowej udało się zachować w stanie umożliwiającym jej renowację. Pozostała powierzchnia podlega rekonstrukcji.

Skrzydła drzwiowe i obramienia pozostawić bez malowania.

Zachowaną stolarkę drzwiową należy poddać renowacji:

- Na całości konstrukcji należy przeprowadzić dezynsekcję poprzez pędzlowanie preparatem owadobójczym. Osłabione fragmenty drewna poddać impregnacji wzmacniającej poprzez pędzlowanie.
- Fragmenty mocno osłabionej struktury drewna należy usunąć i miejsca wypełnić flekami wykonanymi z podobnego gatunku sezonowanego drewna. Niewielkie ubytki uzupełnić masą szpachlową do drewna.
- Zaimpregnować w sposób tożsamy do pozostałych elementów drewnianych.
- Elementy metalowe drzwi należy zabezpieczyć poprzez ich oczyszczenie, zabezpieczenie powierzchni oraz malowanie w kolorze drzwi.
- W przypadku braku występowania elementów metalowych takich jak zawiasy, klamki czy zamki należy uzupełnić braki tożsamymi elementami.

Drzwi rekonstruowane należy odtworzyć z materiałów tożsamych z materiałami użytymi do produkcji drzwi istniejących.

19.11. STOLARKA OKIENNA.

W budynku są dwa niewielkie, prostokątne okna.

Stolarka okienna w 100% do odtworzenia.

Fot. Okna do stajni i obory. Fotografia z zasobów Muzeum Kresów w Lubaczowie.